Apostolisk succession

i successionslinjen for

Hans Højærværdighed*
Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡
Biskop for folkeslagene, under apostolisk hverv

Den sidste nadver af Leonardo da Vinci (1495–1498) i refektoriet i Santa Maria delle Grazie i Milano: vor Herre med de tolv.

Fri af ophavsret.

Hvad apostolisk succession er

Apostolisk succession er den ubrudte række af biskopper, hver viet ved håndspålæggelse af dem, der gik forud for ham, tilbage til de apostle, som Kristus udsendte. Oldkirken henviste til den som et vidnesbyrd om, at dens tjeneste nedstammede fra apostlene selv: Sankt Clemens af Rom skrev om den omkring år 96 e.Kr., og Sankt Irenæus af Lyon gjorde omkring år 180 e.Kr. rede for rækken af biskopper i Rom fra apostlene til sin egen tid.

Kristne er ikke enige om, hvor vigtig den er. Mange kirkesamfund mener, at apostolisk succession er uden betydning, og at Kirkens trofasthed ligger i at holde fast ved apostlenes lære snarere end i nogen række af biskopper. Andre anser den for at være afgørende for et sandt embede og sande sakramenter, blandt dem Den Romersk-Katolske Kirke, de ortodokse kirker, de orientalsk-ortodokse kirker og Østens Kirke, mens anglikanske og visse lutherske kirker værner om den. Også inden for mange kirkesamfund er synspunkterne delte med hensyn til, hvor meget det betyder, at en biskop nedstammer fra en af Kristi apostle.

De tolv og de halvfjerds

Nogle inden for den kristne tro skelner mellem de oprindelige tolv apostle og de halvfjerds, som Herren »udvalgte« og »sendte … ud to og to forud for sig« (Lukas 10,1). Begge fik deres hverv af Kristus selv til at forkynde Guds Rige, til at helbrede og til at bære hans myndighed: »Den, som hører eder, hører mig« (Lukas 10,16).

Biskop Byers er af den opfattelse, at de halvfjerds kendte Kristus personligt og fik deres hverv af ham personligt; Herren kendte dem godt nok til at sende dem ud for at gøre hans gerning. Derfor mener han, at den apostoliske succession omfatter de halvfjerds såvel som de oprindelige tolv. Sankt Paulus, der efter opstandelsen blev kaldet som hedningernes apostel, blev modtaget af de tolv som en sand apostel, og de gav ham »Samfundshaand« (Galaterbrevet 2,9).

Successionslinjerne på disse sider

Biskop Byers fremlægger her sine apostoliske successionslinjer til offentligt eftersyn og til gavn for de kristne troende. Hver side følger én linje fra dens apostel, biskop for biskop, frem til biskop Byers. I de fleste tilfælde følger hver linje helt tilbage til apostlen netop de bispelister, som føres af de kirker, der nævnes på siden, de samme lister, hvorefter disse kirker fører deres egen apostoliske succession tilbage, og de helgener, der nævnes i hver linje, er dem, som disse kirker ærer.

Attesterne for biskop Byers' egen ordination og bispevielse gengives sammen med fotografier fra bispevielsen på siden Om biskoppen.

Hvilket syn man end har på de halvfjerds, har biskop Byers gyldig apostolisk succession fra fire af de oprindelige tolv, Sankt Peter, Sankt Andreas, Sankt Johannes og Sankt Thomas, og desuden fra Sankt Paulus, hedningernes apostel. Det kan i forbigående bemærkes, at den nuværende biskop af

Rom pr. 2026 ad sin hovedlinje af bispevielser fører sin apostoliske succession tilbage til Sankt Peter alene; og at den nuværende patriark af Moskva og hele Rusland ad sin hovedlinje af bispevielser ligeledes fører sin apostoliske succession tilbage til Sankt Peter alene, gennem bispesædet i Antiokia. Den nuværende ærkebiskop af Canterbury fører ad sin hovedlinje af bispevielser sin apostoliske succession tilbage til en enkelt apostel, gennem bispesædet i Canterbury; den nuværende syrisk-ortodokse patriark af Antiokia ad sin hovedlinje af bispevielser til Sankt Peter alene, gennem bispesædet i Antiokia; og den nuværende katholikos-patriark af Østens Assyriske Kirke efter denne kirkes liste til Sankt Thomas, gennem bispesædet i Seleukia-Ktesifon.

Hvad angår de halvfjerds, har biskop Byers apostolisk succession fra fem, som kirkerne ærer som apostle blandt de halvfjerds: Sankt Thaddæus (Addai), Edessas apostel; Sankt Linus, den første biskop af Rom efter Sankt Peter; Sankt Evodius, den første biskop af Antiokia efter Sankt Peter; Sankt Stakys, den første biskop af Byzans; og Sankt Trofimus, den første biskop af Arles.

Kilder og verifikation

Disse linjer blev modtaget i den bog med apostoliske slægtslinjer, som blev overrakt biskop Byers ved hans bispevielse i 2013. De er ikke blot skrevet af. Hvert led er undersøgt og efterprøvet gennem biskop Byers' egen forskning, holdt op imod de bispelister, som føres af de kirker, der er nævnt på hver side, og de gængse historiske kilder til den bispelige succession, blandt dem Den Hellige Stols optegnelser over den romerske succession, listerne fra Det Økumeniske Patriarkat i Konstantinopel og patriarkaterne i Antiokia, de russisk-ortodokse, gammelkatolske, syrisk-ortodokse og assyriske kirkers optegnelser og William Stubbs' *Registrum Sacrum Anglicanum*, registret over de engelske biskoppers vielser.

Hvor disse optegnelser afviger fra bogen, er optegnelserne fulgt og linjerne rettet. Linjer, der hævdes i bogen, men som ikke kunne efterprøves ud fra optegnelserne, er udeladt. Enhver biskop, der nævnes på disse sider, kan læseren selv efterprøve i hans egen kirkes optegnelser.

Overblik over de apostoliske linjer

Biskop Byers har apostolisk succession fra ti apostle – fire af de oprindelige tolv, Sankt Paulus og fem af de halvfjerds – ad elleve adskilte veje, der hver er fremstillet på sin egen side nedenfor.

Tallene viser hans plads i hver linje.

Apostlene

Apostel	Veje	Biskop Byers
Skt. Peter	Rom (Rebiba–Brasilien) · Rom (Utrecht) · Antiokia (melkitisk) · Antiokia (ortodoks) · Antiokia (syrisk-ortodoks)	245 · 252 · 169 · 165 · 146
Skt. Andreas	Kyiv–Moskva · Konstantinopel–Albanien	173 · 264
Skt. Johannes	Canterbury · Skotland–Seabury	126 · 132
Skt. Thomas	Østens Kirke	112
Skt. Paulus	Canterbury · Skotland–Seabury	128 · 134

Af de halvfjerds

En af de halvfjerds	Veje	Biskop Byers
Skt. Thaddæus (Addai)	Østens Kirke	111
Skt. Linus	Rebiba–Brasilien · Utrecht	244 · 251
Skt. Evodius	Melkitisk · ortodoks · syrisk-ortodoks	168 · 164 · 145
Skt. Stakys	Kyiv–Moskva · Konstantinopel–Albanien	172 · 263
Skt. Trofimus	Canterbury · Skotland–Seabury	127 · 133

Efter samme målestok, hovedlinjen af bispevielser, har overhovederne for de gamle kirker hver én enkelt linje til én enkelt apostel. Biskop Byers deler en linje med hver af dem, sådan som panelet på hver apostels side angiver.

Kirkernes overhoveder i 2026

Kirkens overhoved	Linjer	Apostel	Fælles linje med Biskop Byers
Biskoppen af Rom, pave Leo XIV *Den Romersk-Katolske Kirke*	1	Skt. Peter	Rom (to veje)

Kirkens overhoved	Linjer	Apostel	Fælles linje med biskop Byers
Patriarken af Moskva og hele Rusland, patriark Kirill *Den Russisk-Ortodokse Kirke*	1	Skt. Peter (gennem Antiokia)	Antiokia, gennem Moskva
Ærkebiskoppen af Canterbury, Sarah Mullally *Den Engelske Kirke og Det Anglikanske Kirkefællesskab*	1	Én apostel, gennem Canterbury	Canterbury (to veje)
Den syrisk-ortodokse patriark af Antiokia, Ignatios Afrem II *Den Syrisk-Ortodokse Kirke*	1	Skt. Peter (gennem Antiokia)	Antiokia (syrisk-ortodoks)
Østens katholikos-patriark, Mar Awa III *Østens Assyriske Kirke*	1	Skt. Thomas	Østens Kirke
Biskop Byers	**11**	**Ti apostle**	—

Antallet af linjer føjer intet til de hellige vielsers nåde, eftersom én eneste gyldig linje er tilstrækkelig; de er fremlagt her som dokumentation for dem, der ønsker at granske dem. Apostolisk succession er ingen konkurrence, og en biskop, der har mange linjer, har ikke større myndighed eller legitimitet end en, der har én eneste linje, som er holdbar og efterprøvelig. Intet på disse sider skal forstås som et krav om forrang frem for nogen biskop, allermindst frem for dem, der er nævnt her, og som har viet hele deres liv til tjenesten for Kirken. Linjerne er dokumenteret, for at de kristne troende og enhver, der ønsker at granske biskop Byers' vielser, kan finde kendsgerningerne samlet ét sted, og for at opmærksomheden kan hvile der, hvor den hører hjemme: på Guds ord og Jesu Kristi evangelium.

Helgener og martyrer

På hver apostels side er de i linjen, der gav deres liv for troen, betegnet som martyrer, og de, der er kanoniseret eller på anden måde ophøjet til alterets ære, er mærket med deres status som helgener eller salige, hvad enten det er i den ortodokse tradition, i den vestlige tradition eller i begge. Kirkerne er forskellige med hensyn til, hvilke helgener de anerkender, og hvad de kræver, før en

person æres som helgen; mærkerne på hver side viser, hvilken kirke der ærer hvem. De angår alene livets hellighed og har ingen betydning for gyldigheden af nogen bispevielse.

Vælg en apostel for at se successionslinjen.

Apostlene

Sankt Peter i Rom (Rebiba–Brasilien)

Apostel og martyr

Rom, Rebiba-successionen, Brasilien og Amerika

Biskop Byers, nr. 245 i successionen

Sankt Peter i Rom (Utrecht)

Apostel og martyr

Rom, Frankrig, Utrecht, England og Amerika

Biskop Byers, nr. 252 i successionen

Sankt Peter i Antiokia (melkitisk)

Apostel og martyr

Antiokia, Det Melkitiske Patriarkat, Beirut og Amerika

Biskop Byers, nr. 169 i successionen

Sankt Peter i Antiokia (ortodoks)

Apostel og martyr

Antiokia, Det Ortodokse Patriarkat, Moskva og Amerika

Biskop Byers, nr. 165 i successionen

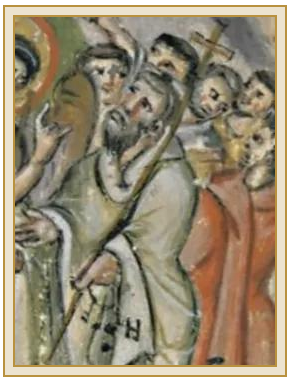

Sankt Peter i Antiokia

Sankt Andreas

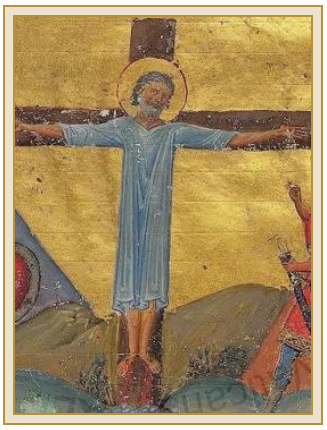

(Syrisk-ortodoks)

Apostel og martyr

Antiokia, Det Syrisk-Ortodokse Patriarkat, Indien og Amerika

Biskop Byers, nr. 146 i succession

(Kyiv–Moskva)

den førstkaldte, apostel og martyr

Konstantinopel, Kyiv, Moskva og Amerika

Biskop Byers, nr. 173 i succession

Sankt Andreas (Konstantinopel–Albanien)

den førstkaldte, apostel og martyr

Konstantinopel, Albanien og Amerika

Biskop Byers, nr. 264 i succession

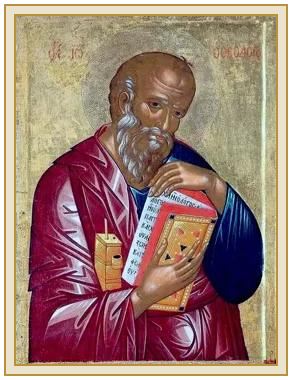

Sankt Johannes (Canterbury)

Apostel og evangelist

Smyrna, Lyon, Canterbury og Amerika

Biskop Byers, nr. 126 i succession

Sankt Johannes (Skotland–Seabury)

Apostel og evangelist

Smyrna, Lyon, Canterbury, Skotland og Amerika

Biskop Byers, nr. 132 i succession

Sankt Thomas

Apostel og martyr

Østens Kirke, Indien, England og Amerika

Biskop Byers, nr. 112 i succession

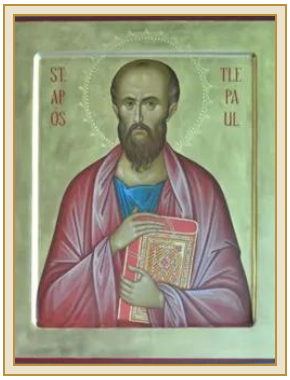

Sankt Paulus (Canterbury)

Hedningernes apostel og martyr

Arles, Canterbury, Den Engelske Kirke og Amerika

Biskop Byers, nr. 128 i succession

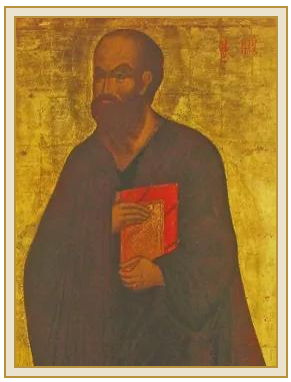

Sankt Paulus (Skotland–Seabury)

Hedningernes apostel og martyr

Arles, Canterbury, Skotland og Amerika

Biskop Byers, nr. 134 i succession

Af de halvfjerds

Sankt Thaddæus (Addai)

En af de halvfjerds

Østens Kirke, Indien, England og Amerika

Biskop Byers, nr. 111 i succession

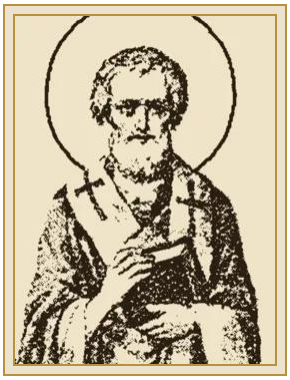

Sankt Linus (Rebiba–Brasilien)

En af de halvfjerds

Rom, Rebiba-successionen, Brasilien og Amerika

Biskop Byers, nr. 244 i succession

Sankt Linus (Utrecht)

En af de halvfjerds

Rom, Frankrig, Utrecht, England og Amerika

Biskop Byers, nr. 251 i succession

Sankt Evodius (melkitisk)

En af de halvfjerds

Antiokia, Det Melkitiske Patriarkat, Beirut og Amerika

Biskop Byers, nr. 168 i succession

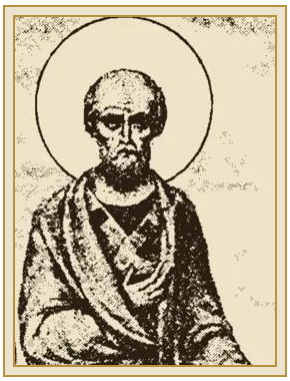

Sankt Evodius (ortodoks)

En af de halvfjerds

Antiokia, Det Ortodokse Patriarkat, Moskva og Amerika

Biskop Byers, nr. 164 i successionen

Sankt Evodius (syrisk-ortodoks)

En af de halvfjerds

Antiokia, Det Syrisk-Ortodokse Patriarkat, Indien og Amerika

Biskop Byers, nr. 145 i successionen

Sankt Stakys (Kyiv–Moskva)

En af de halvfjerds

Konstantinopel, Kyiv, Moskva og Amerika

Biskop Byers, nr. 172 i successionen

Sankt Stakys (Konstantinopel–Albanien)

En af de halvfjerds

Konstantinopel, Albanien og Amerika

Biskop Byers, nr. 263 i successionen

Sankt Trofimus (Canterbury)

En af de halvfjerds

Arles, Canterbury, Den Engelske Kirke og Amerika

Biskop Byers, nr. 127 i successionen

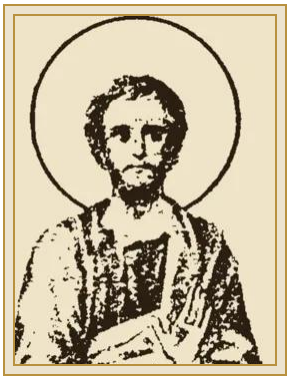

Sankt Trofimus (Skotland–Seabury)

En af de halvfjerds

Arles, Canterbury, Skotland og Amerika

Biskop Byers, nr. 133 i successionen

Ikoner: Skt. Peter, Sinajbjerget, 500-tallet, public domain. Skt. Peter (Utrecht), radering af Lucas Vorsterman II, 1660, Rijksmuseum, public domain. Skt. Peter i Antiokia (melkitisk), Bebudelseskatedralen, Moskva, omkring 1399, public domain. Skt. Peter i Antiokia (ortodoks), Sofiakatedralen, Novgorod, omkring 1050, public domain. Skt. Andreas, Walters Art Museum, Baltimore, public domain. Skt. Johannes, Patmos, omkring 1500, public domain. Skt. Thomas, 1300-tallet, foto: Herbert Frank, CC BY 2.0. Skt. Paulus, St. Paul's Episcopal Church, Seattle, foto: Joe Mabel, CC BY-SA 3.0. Skt. Thaddæus, Sinajbjerget, 900-tallet, public domain. Skt. Stakys, Lagoudera, Cypern, 1192, foto: Dumbarton Oaks, CC0. Skt. Linus, det russiske »Helgenernes liv«, 1903–1911, public domain. Skt. Linus (Utrecht), tryk, Rijksmuseum, public domain. Skt. Trofimus, korsgangen i Saint-Trophime, Arles, 1100-tallet, foto frigivet som public domain. Skt. Evodius (melkitisk), italiensk skole, 1600-tallet, public domain. Skt. Evodius (ortodoks), det russiske »Helgenernes liv«, 1903–1911, public domain. Skt. Peter i Antiokia (syrisk-ortodoks), Rabbula-evangelierne, år 586 e.Kr., public domain. Skt. Andreas og Skt. Stakys (Konstantinopel–Albanien), Basileios II's menologion, omkring år 1000 e.Kr., public domain. Skt. Paulus (Skotland–Seabury), Spaso-Preobrazjenskij-klostret, Jaroslavl, public domain. Skt. Johannes (Skotland–Seabury), Book of Kells, omkring år 800 e.Kr., public domain. Skt. Trofimus (Skotland–Seabury), det russiske »Helgenernes liv«, 1903–1911, public domain. Alle via Wikimedia Commons; beskåret og skaleret. Fuldstændige kildeangivelser findes på hver apostels side.